

Гусак Лілія,
магістр гр. 8.2819-ду-з
Інженерний інститут Запорізького національного університету
(Запоріжжя, Україна)

ПРОБЛЕМИ ЦИФРОВОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В СЛУЖБІ КРОВІ

Упродовж останніх років проблематика цифровізації публічного врядування активно дискутується американськими та європейськими вченими, зокрема, особливості практичного впровадження концепції «Ера цифрового врядування» (Digital Era Governance, DEG) розкриті в працях А.Вільямса та Х.Хей, П.Данлеві, Х. Маргетс, С. Бастоу та Дж. Тінклер, Л.Де Нардіс. Дослідження Т. Міглані, С.Бреннена та Д.Креїса стосувалися семантичної коректності формування понятійно-категоріального апарату сфери цифрових управлінських трансформацій. У вітчизняних наукових працях тема цифровізації діяльності органів державного управління та органів місцевого самоврядування й досі залишається не розкритою, на відміну від проблематики вже впровадженої в Україні концепції «електронного урядування» на базі технологій інформатизації державного управління, які й понині продовжують реалізовувати окремі науковці, намагаючись навіть реанімувати застарілі нормативно-правові акти (як, наприклад, Національну програму інформатизації, ухвалену Верховною Радою України ще у 1998 р.), нехтуючи світовими тенденціями технологічного розвитку та актуальністю цифрових трансформацій сучасних суспільних відносин. Для держав Європейського Союзу основним чинним документом з розвитку цифровізації діяльності органів публічної влади є ініціатива Європейської Комісії «Цифровий порядок денний для Європи» (Digital agenda for Europe) [4]. У свою чергу, у Додатку XLI до глави 22 «Громадське здоров'я» розділу V «Економічне і галузеве співробітництво» щодо служби крові Україна взяла на себе зобов'язання протягом 3 років з дати набрання чинності цією Угодою впровадити положення:

1) Директиви № 2002/98/ ЄС Європейського Парламенту та Радивід 27 січня 2003 р., щовстановлюєстандартиякості та безпеки забору, тестування, обробки, зберігання та розповсюдженнякровілюдини та їїкомпонентів, а також вносить зміни до Директиви № 2001/83/ЄС;

2) Директиви Комісії № 2004/33/ ЄС від 22 березня 2004 р. про виконання Директиви № 2002/98/ (ЄС) Європейського Парламенту та Ради стосовно певних технічних вимог до крові та її компонентів;

3) Директиви Комісії № 2005/62/ ЄС від 30 вересня 2005 р., що впроваджує Директиву № 2002/98/ ЄС Європейського Парламенту та Ради

стосовно стандартів та специфікацій Співтовариства щодо системи якості для установ, що працюють з кров'ю;

4) Директиви Комісії № 2005/61/ЄС від 30 вересня 2005 р., що впроваджує Директиву № 2002/98/ ЄС Європейського Парламенту та Ради стосовно вимог відстеження та повідомлення про серйозні побічні реакції та події.

Фактично порядок вирішення цього питання залишено на розсуд окремих регіональних суб'єктів господарювання або в кращому разі - на розсуд керівників відповідних структурних підрозділів місцевих державних адміністрацій або виконавчих органів місцевого самоврядування. Хоча зрозуміло, що однією з причин відсутності єдиного реєстру є відсутність належного контролю на ключових етапах відбору донорів та тестування заготовленої крові.

Цілі - теоретико-методологічні та організаційні засади регіональної системи надання послуг лужбою крові та Національною службою здоров'я у вигляді електронної бази даних, щодо розширення та впровадження удосконалення єдиного реєстру донорів крові.

Досягнення цих цілей можлива при удосконаленні системи управління персоналом та автоматизацією роботи служби крові виключаючи людські фактори. Автоматизована система єдиного реєстру повинна включати інтернет - ресурс з високим рівнем безпечності бази даних та збереження персональних даних, куди мають доступ тільки установи та організації пов'язані з донорством крові, згідно наказу за індивідуальним кодом доступу.

Введення в дію цієї системи потребує навчання кваліфікованого персоналу щодо роботи в цій системі, та якісного впровадження послуг реєстрації, та отримання зворотного зв'язку з потенційним донором крові. Заплановані результати навчання:

знання:

- сутності, змісту та складових понятійного-категоріального апарату архітектури та інфраструктура цифрового врядування;
- моделей архітектури цифрового врядування;
- принципів побудови інфраструктури цифрового врядування;
- основних переваг та імовірних управлінських ризиків неякісної архітектури цифрового врядування;
- підходів до побудови архітектури та інфраструктури цифрового врядування;

уміння:

- визначати архітектуру та інфраструктуру цифрового врядування відповідно до функцій станцій переливання крові;
- будувати архітектуру інформаційних ресурсів, прикладних систем та загальних сервісів;
- організувати розробку архітектури цифрового врядування.

– аналізувати та оцінювати зарубіжний досвід розробки архітектури та інфраструктури цифрового врядування; комунікація:

– організовувати громадські слухання, дискусії, «круглі столи» тощо з питань ефективного впровадження новітніх інформаційно-комунікаційних технологій,

– застосовувати комунікаційні та інформаційні технології в процесі підготовки, прийняття та впровадження управлінських рішень.

– розробляти прес-релізи, проводити презентації, здатність привертати увагу та управляти аудиторією презентувати програми і проекти, що реалізуються органом публічного управління, де працює фахівець;

– залучати представників громадянського суспільства до роботи щодо аналізу ризиків та загроз інформаційній безпеці, а також заходів щодо їх мінімізації;

– залучати інвестиційні можливості, державно-приватне партнерство для реалізації цифрових рішень.

автономність/відповідальність:

– приймати рішення щодо архітектури та інфраструктури в умовах, що потребують застосування нових підходів і передбачають участь суб'єктів різних рівнів цифрового врядування.

Чітка електронна реєстрація кожного донора крові з ідентифікацією персони згідно документу або фотографії в базі єдиного донорського реєстру. Доступ до єдиного реєстру донорів крові тільки уповноважених осіб та їх дублерів згідно наказу по кожній установі крові та у лікувально-профілактичних закладах охорони здоров'я України.

Простежуваність донора крові не виходячи за рамки нормативної бази України згідно закону «Про захист персональних даних (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2010, № 34, ст. 481){Із змінами, внесеними згідно із Законами [№ 4452-VI від 23.02.2012](#), ВВР, 2012, № 50, ст.564 [№ 5491-VI від 20.11.2012](#) }.

Доступність кожної лікарні (відповідальній особі з питань служби крові) до даних банку крові для отримання як змога швидкої інформації про отримання компонентів крові для пацієнта згідно Національної стратегії «Про схвалення Стратегії розвитку національної системи крові на період до 2022 року та затвердження плану заходів щодо її реалізації» від 20 лютого 2019 р. № 120-р Київ.

У межах питань права інтелектуальної власності, до об'єктів права інтелектуальної власності належать комп'ютерні програми, компіляції даних згідно вимог нормативної документації, яка впроваджується Національною стратегією розвитку сфери інтелектуальної власності в Україні на період до 2020 року. В основі цього проекту лежить виконання окремих положень Закону України «Про Національну програму

інформатизації» від 4 лютого 1998 р. № 74/98-ВР, Закону України «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки» від 9 січня 2007 р. № 537-V, «Про схвалення Стратегії розвитку національної системи крові на період до 2022 року та затвердження плану заходів щодо її реалізації» від 20 лютого 2019 р. № 120-р. Київ, Доктрини інформаційної безпеки України, затвердженої Указом Президента України від 25 лютого 2017 р. № 47/2017, Стратегії сталого розвитку «Україна-2020», схваленої Указом Президента України від 12 січня 2015 р. № 5/2015, Національної стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2016–2020 роки, затвердженої Указом Президента України від 26 лютого 2016 р. № 68/2016, та Пріоритетних напрямів розвитку правової науки на 2016 – 2020 роки, схвалених на Загальних зборах НАПрН України 3 березня 2016 року.

Список використаних джерел

1. Асанова А. А. Електронний уряд як дійовий механізм взаємодії і форма співпраці держави та громадян в інформаційному суспільстві / А. А. Асанова // Державне управління. – 2016. – № 1 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://academy.gov.ua/ej/ej3/txts/TEKNOLOGIYA/03-ASANOVA.pdf>

2. Розпорядження Кабінету міністрів України «Про схвалення Стратегії розвитку національної системи крові на період до 2022 року та затвердження плану заходів щодо її реалізації» від 20 лютого 2019 р. № 120-р. Київ.

3. Доктрина інформаційної безпеки України, затвердженої Указом Президента України від 25 лютого 2017 р. № 47/2017, Стратегії сталого розвитку «Україна-2020», схваленої Указом Президента України від 12 січня 2015 р. № 5/2015.